σὲ μέρη ποὺ εἶναι κέντρο πολλῶν τμημάτων ἢ ὅπου πολλοὶ ξένοι φθάνουν ἀπὸ τριγύρω. π. χ. στὰ Τρίκκαλα, στὸν Πειραιᾶ, στὴν Ἑρμούπολη, στὸν Πύργο τῆς Ἠλείας, στὴ Σμύρνη, στὴ Πρέβεζα.

Ἑρμηνεία τοῦ πάρα πάνω φαινομένου δὲν κάνω. Οὐδὲ αὐτοὶ ποὺ μελετοῦν κρανιολογικῶς καὶ μορφολογικῶς τὸ ἑλληνικὸ σῶμα δὲν κατώρθωσαν ἀκόμη νὰ μᾶς ποῦν κάτι σταθερό.

Ἕνα μόνο λέω ἐδῶ, ὅτι ἡ νέα γενεὰ ἀπὸ τὰ νήπια ὡς τὴν νεότητα τῶν δεκαπέντε καὶ δεκαοκτὼ χρονῶν ἔχει λάβει μιὰ ὑπερβολικὰ ἐκλεκτὴ διάπλαση μορφῆς.

Ἀρχίζει νὰ σχηματίζεται ὁ ἕνας ἐκεῖνος ἐθνικὸς τύπος, ὁ ὡραῖος καὶ λεπτός, μὲ τὰ ἔξυπνα μάτια καὶ τὸ σύμμετρο κεφάλι καὶ μὲ τὸν μέτριο λαιμό, ὁ τύπος ἐκεῖνος ποὺ συγκερνᾶ τὰ ξανθὰ καὶ μελαχρινὰ χρώματα σὲ καστανόρθαλμη καὶ καστανόκομη νεότητα.

Καταλαμβάνεται κανεὶς ἀπὸ εὐχαρίστηση ὑπερβολική, ἀπὸ πληγμύρα χαρᾶς, ὅταν βλέπῃ τὴν ἐκλογὴ αὐτὴ τὴ θαυμαστὴ καὶ ὅταν ἀναλογίζεται ὅτι θὰ ἔρθῃ ὁ καιρὸς μὲ λίγες γενεὲς ποῦ θὰ βλέπουμε μπρός μας, σὰν ἀπότυπα τῶν ἀρχαίων ἀγαλμάτων, τὶς νέες ἑλληνικὲς μορφές.

(Ἀκολουθεῖ)

ΚΩΣΤΑΣ Σ. ΓΟΥΝΑΡΗΣ

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ

ὅτι σήμερον ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 9ην π. μ. ἐνεργηθήσεται ἐν τῷ Καταστήματι αὐτῆς, καὶ ἐνώπιον τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου, ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, ἡ δευτέρα κλήρωσις τοῦ ἐκ δραχμῶν 20, 500, 000 δανείου αὐτῆς, ἡ ὡρισμένη διὰ τὴν 1 Ὀκτωβρίου 1904.

Κατὰ τὴν κλήρωσιν ταύτην θέλουσιν ἐξαχθῆ ἐκ τῆς κληρωτίδος δέκα ἓξ (16) ἀριθμοὶ ὁμολογιῶν μετὰ λαχνοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Ὀκτωβρίου 1904.

Ὁ Διοικητὴς
Γ. ΣΤΡΕΙΤ

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΕΘΝΙΚΗ ΚΑΤΗΧΗΣΗ

Φίλε «Νουμᾶ» ;

Εἶδες τὴν «Ἐθνικὴ Κατήχησιν» τοῦ κ. Βάγια; Νὰ τήνε δεῖς. Ἀξίζει τὸν κόπο. Μποστάνι γεμάτο ἀπὸ ἐθνικὰ κολοκύθια. Ἀγκαλὰ μὲ τὰ κολοκυθάκια αὐτὰ θὰ φουσκώνουν οἱ κοιλιὲς τῶν παιδιῶν, γιατί ὁ κ. Βάγιας εἶναι δημοδιδάσκαλος, τὸ βιβλίο του «ἐνεκρίθη» ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖο καὶ φυσικὰ οἱ συνάδερφοι τοῦ κ. Βάγια θὰ τὸ ἐπιβάλουν στοὺς μαθητές τους.

Ἀφοῦ εἶναι ἀπὸ δάσκαλο γραμμένο τὸ βιβλίο αὐτό, περιττὸ νὰ σοῦ πῶ καὶ πῶς εἶναι γραμμένο. *Δασκαλικώτατα*, ποῦ πάει νὰ πεῖ *ἀνοητώτατα*, *ψευτικώτατα*, *σκολαστικώτατα*. Μιὰ ματιὰ μονάχα τοὔρριξα κ' ἐψάρεψα μέσα στ' ἄλλα κ' ἕνα μεγάλο μεγάλο ψέμα ποὺ προσφέρεται γιὰ ὀρεχτικὸ στὰ παιδικὰ στομαχάκια. Νὰ καὶ τὸ ψέμα : Οἱ Ἀπόστολοι, λέει ὁ κ. Ἐθνικὸς κατηχητής, ἐδίδαξαν τὸ Εὐαγγέλιο σ' ὅλο τὸ κόσμο στὴν Ἑλληνικὴ γλῶσσα. Μ' ἄλλους λόγους τὰ παιδιὰ μαθαίνουνε πὼς τὴν ἐποχὴ ποὺ γραφήκανε τὰ Εὐαγγέλια ὅλος ὁ κόσμος, Ρωμαῖοι, Ἑβραῖοι, κλπ., μιλοῦσαν Ἑλληνικά !!

Ἀπ' αὐτὸ τὸ λίγο, καταλαβαίνεις καὶ τἄλλα.

Δικός σου
ΣΚΑΝΤΖΟΧΕΡΟΣ

ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΠΛΩΜΑ

Ἀγαπητέ μου «Νουμᾶ»,

Κάποια φημερίδα πρότεινε — ἂς εἶναι καλά! — νὰ δοθοῦν τὰ λαχεῖα τοῦ Ἐθν. στόλου, ὕστερ' ἀπὸ τὴ μπαγαμποτιὰ τῆς Βιομηχανικῆς, στὸν κ. Τσαγγάρη γιὰ πούλημα. Ἔδειξε μάλιστα ἡ ἐφημερίδ' αὐτὴ καὶ τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖον ὁ κ. Τσαγγάρης θὰ δεχότανε νὰ εὐεργετήσει τὸ Ἔθνος. Πουλῶντας 400 χιλ. θἄπαιρνε 10 ο)ο μονάχα ἀπὸ τὶς 400 χιλ. κι ἀπάνου 12 ο)ο.

Ἀπὸ τὸ σκολειό μου θυμᾶμαι λίγη ἀριθμητική. Λογόριασα λοιπὸν καὶ βρῆκα πὼς πουλῶντας ὁ κ. Τσαγγάρης ἕνα ἑκατομμύριο λαχεῖα θὰ κερδίσει 120 χιλ. δραχμές. Καὶ γίνεται κ' ἐθνικὸς εὐεργέτης, κατὰ τὴν ἴδια φημερίδα πάντοτε.

Εἶπα πὼς θυμᾶμαι ἀπὸ τὸ σκολειὸ λίγη ἀριθμητική. Μὰ ἔτυχε, πάνάθεμά το, νὰ θυμᾶμαι καὶ λίγη ἱστορία. Βρῆκα λοιπὸν πὼς τοὺς παλιοὺς καιροὺς γιὰ νὰ γίνει κανένας ἐθνικὸς εὐεργέτης ἔδινε ὅλη τὴν περιουσία στὸ Ἔθνος, ἐνῷ σήμερα συμβαίνει τὸ ἀντίθετο καὶ γιὰ νὰ σέ ποῦνε ἐθνικὸ εὐεργέτη πρέπει νὰ φτειάξεις ὅλη τὴν περιουσία σου ἀπὸ τὸ Ἔθνος.

Προδέψαμε, βλέπετε, ὅπως πρόδεψε κι ὁ τύπος μας ποὺ γιὰ νὰ κολακέψει τὸν ἀφέντη του, τὸν Τσαγγάρη, γράφει τὶς μεγαλύτερες ἀνοησίες. Ὁ καυγᾶς γιὰ τὸ πάπλωμα καὶ τίποτε ἄλλοι.

φιλικώτατα
ΒΟΥΛΓΑΡΟΣ

ΚΡΑΣΙΑ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ

ἀπ' τὰ ἀμπέλια τοῦ κ. Κ. Α. Σταθινόπουλου. φυσικὰ καὶ ἀνόθευτα

Πουλιοῦνται ὁδὸς Ζήνωνος 4 Β.

Μαῦρο τοῦ τραπεζιοῦ		τοῦ	1903	ἡ	ὀκὰ	λεπ.	60
Κόκκινο	»	»	»	»	»	»	60
Ἄσπρο	»	»	»	»	»	»	70
»	»	τοῦ	1898	»	»	»	1,20
Μοσκάτο γλυκὸ		»	1903	»	»	»	80

Πουλεῖ καὶ παλιότερα κρασιὰ σὲ μποτίλιες.

Στέλνονται στὸ ἐξωτερικὸ σὲ βαρελάκια 25, 50 καὶ 100 ὀκαδῶν σ' ὅποιον προκαταβάλει τὴν ἀξία τοῦ κρασιοῦ. Τὰ ναῦλα καὶ τὰ βαρελάκια εἶναι σὲ βάρος τοῦ ἀγοραστή.

Στὸ ἐξωτερικὸ μπορεῖ νὰ στείλῃ καὶ ρετσινάτο τῆς Ἀττικῆς μὲ 60 λεπτὰ τὴν ὀκᾶ.

Ἰδιαίτερο συστατικό. Ὁ κ. Κ. Σταθινόπουλος δίνει δέκα χρόνια τὸ κρασὶ ποῦ χρειάζεται ὁ **Εὐαγγελισμὸς**, τὸ μεγαλύτερο καὶ καλύτερο νοσοκομεῖο.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ

Μιὰ κυρία πηγαίνοντας στὴν Κηβισσὰ κρατοῦσε τὸ σακκάκι της. Ἔχοντας νὰ πληρώσει τὸ εἰσιτήριο, ἄνοιξε τὸ σακκάκι της, ἔβγαλε τὸ πουγγί της, ἔκλεισε τὸ σακκάκι της, ἄνοιξε τὸ πουγγί της, ἔβγαλε τὰ χρήματα, ἔκλεισε τὸ πουγγί της, ἄνοιξε τὸ σακκάκι της, ἔβαλε μέσα τὸ πουγγί της, κι ἔκλεισε τὸ σακκάκι της, Σὰν πλέρωσε καὶ πῆρε τὸ εἰσιτήριο ἄνοιξε τὸ σακκάκι της, ἔβγαλε τὸ πουγγί της. Ἔκλεισε τὸ σακκάκι της, ἄνοιξε τὸ πουγγί της, ἔβαλε μέσα τὸ εἰσιτήριο, ἔκλεισε τὸ πουγγί της, ἄνοιξε τὸ σακκάκι της, ἔβαλε μέσα τὸ πουγγί της, κι ἔκλεισε τὸ σακκάκι της, Ὅταν ὁ ἐπιθεωρητής τῆς ζήτησε τὸ εἰσιτήριο, ἄνοιξε τὸ σακκάκι της, ἔβγαλε τὸ πούγγι της, ἔκλεισε τὸ σακκάκι της, ἄνοιξε τὸ πουγγί της, ἔβγαλε τὸ εἰσιτήριο, ἔκλεισε τὸ πουγγί της, ἄνοιξε τὸ σακκάκι της, ἔβαλε μέσα τὸ πουγγί της, ἔκλεισε τὸ σακκάκι της, καὶ τέλος ἔδωκε τὸ εἰσιτήριο. Ὅλα ἀφτῷ ἔγιναν δίχως λάθος.

—

Κα Λεβαντινόγλου. (ὕστερα ἀπὸ τραξίδι). Δε μοῦ λές, Μιμή, ὁ Λελεε πάντα κάνει la cour τῆς κόρης σου τῆς Λιλῆς;

Κα Καλογριοπούλου. Δὲν τῆς κάνει καμιὰ cour τώρα.

Κα Λεβαντινόγλου. Πῶς; τὴν ξέχασε;

Κα Καλογριοπούλου. Καλέ, τὴν πατρέφτηκε .

—

Ἕνας γιατρός, ὁ Πιλοτός, τελευταῖα ξέχασε σὲ μιὰ συνεδρίαση τῆς Ρωσσικῆς Ἀκαδημίας πὼς οἱ ἥλιοι, τὰ γνωστὰ φυτὰ μὲ τὰ φανταχτερὰ κίτρινα λουλούδια, ἔχει σημαντικὲς γιατρικὲς ἀρετές. Προβλέπει μάλιστα πὼς μὲ τὸν καιρὸ ὁ ἥλιος θ' ἀντικαταστήσει τὸ κινίνο.

Καὶ μιλῶντας γιὰ ἥλιους ἕνα πεῦμα μοῦ κατεβαίνει. Ὅτα γυρίζει κανεὶς τὰ Ἑλληνικὰ βουνὰ ἀπορεῖ μὲ τὸ παράδοξο φαινόμενο πὼς τὰ φυτά τους ἀπάνου κάτου ἔχουνε μυρουδᾶτα κλωνιά, φύλλα, λουλούδια. Πολλά τους λοιπὸν πρέπει νὰ εἶναι γιατρεφτικά, Πῶς κανένας μας γιατρὸς δὲ βρῆκε καμιὰ ἀρετὴ σὲ κανένα ἀπ' ἀφτὰ τὰ βύτανα; Ὁ λόγος ἴσως εἶναι ἐπειδὴ δὲ γνωρίζουνε ἀληθινὰ πρακτικὰ βοτανικά, ἀφοῦ τὸν περισσότερό τους καιρὸ στὸ Πανεπιστήμιο τὸν πετοῦνε μαθαίνοντας πὼς νὰ λέν τὰ πιὸ γνωστὰ πράματα μὲ τὶς πιὸ ἄγνωστες λέξες — πὼς ἄφαρνα ἀντὶς κ o τ σ ά ν ι νὰ λένε μ ί σ χ o ς (καλύτερα μ ύ ξ o ς) κτλ.

Ἀκόμα στοὺς πιὸ παλιοὺς καιροὺς φαίνεται οἱ δικοί μας μελετοῦσαν τῶν βουνήσων μας φυτῶν τὶς ἀρετές, ἂν εἶναι νὰ κρίνει κανεὶς ἀπὸ τὸν ὁμηρικὸ στίχο (Δ, 740)

ἐξανθὴν Ἀγαμήδην
ἣ τόσα φάρμακ' ἐείδε' ὅσα τρέφει εὐρεῖα χθών.

—

Γ' ἀκόλουθο γράμμα ἔγραψε ἀπὸ τὴν ἐξοχὴ ἕνας ἄρρωστος.

Ἀγαπητέ γιατρέ,

Θὰ χρεῖς ἂ μάθῃς πὼς τώρα εἶμαι ἐντελῶς καλὰ ἀφοῦ ἦρθα ὡς τὸ χεῖλος τοῦ τάφου μὲ τὸ νὰ παίρνω τὸ γιατρικό σου.

Πολλοὺς ἀσπασμοὺς
Γιάννης Ἀκομάτιστος.

Ἀπ' ἀφτοῦ θὰ καταλάβετε ἂ σημαίνει ἢ ὄχι ὁ κομματισμός.

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Δ. Καρ. Εὐχαριστοῦμε. Στεῖλτε μας τὸ κατατόπι σου νὰ σοῦ στέλνουμε καὶ τὸ φύλλο ταφτικά.— κ. Δ Ζωγρ. Δὲν κατορθώσαμε νὰ βγάλουμε ἀπὸ τὸ γράμμα σας τί θέλετε. Γράφτε μας πάλι, παρακαλοῦμε, μὰ καθαρώτερα. — κ. Δύσπιστο. Γιὰ νὰ πιστέψετε, σᾶς σερβίρουμε τὸ λαχταριστὸ κομμάτι ἀπὸ τὸ ἄρθρο τοῦ κ. Γρ. Ξερν. ποὺ μιλάει γιὰ τὸ βιβλίο τοῦ κ. Σκιᾶ. Ρουφῆχτε το : «Θέλετε τώρα νὰ σᾶς εἴπω — μεταξύ μας — πόσην ἐντύπωσιν μοῦ ἔκαμεν ὁ εὐγενὴς χαιρετισμὸς τοιούτου ἀντιπάλου ; Ἀπὸ ὅλα τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ βιβλίου του, αὐτὸς ὁ χαιρετισμὸς μοῦ ἐφάνη τὸ ἰσχυρότερον. Καὶ ἂν ἕως τώρα ἤμουν σχεδὸν βέβαιος περὶ τῆς πλάνης του, ἀπὸ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἤρχισα κἄπως νὰ κλωνίζωμαι. Ἄνθρωπος, — ἐσυλλογίσθην, — ὁ ὁποῖος χωρίζει τόσον καλὰ τὰ ζητήματα, καὶ ἐπιτρέπει εἰς ἕνα φίλον του νὰ ἔχῃ διαφορετικὴν ἀπὸ αὐτὸν γνώμην καὶ δὲν τοῦ ἀρνεῖται τὸν χαιρετισμόν του καὶ ἀφοῦ ἀκόμη ὁ φίλος αὐτὸς ἐτόλμησε νὰ τὴν ἐκφράσῃ δημοσίᾳ, — ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἶνε ὑπέροχος πραγματικῶς καὶ πολὺ πιθανὸν νὰ βλέπῃ καὶ νὰ κρίνῃ τὰ πράγματα καλλίτερ' ἀπὸ κάθε ἄλλον. Καὶ νὰ ἔχῃ δίκαιον εἰς ὅλα». — κ. Φάουστ. Καλέ, τί μᾶς λέτε ; Νὰ τὸ πιστέψουμε ; — κ. Στεμ. Στὴ Πόλη. Τὸ φύλλο θὰ σᾶς τὸ στέλνουμε. Κοιτᾶχτε το γιὰ νὰ δῆτε τί εἴδους ἀνταπόκρισες μᾶς χρειάζουται